

— чрѣзъ страданието ние ще се доберемъ до онзи великъ законъ, безсмъртието — въ него е всичката хармония, въ него нѣма дисхармония. Христосъ, Който иде на земята, иде да научи хората какъ да пѣятъ и свирятъ. Той ще ви научи какъ да стѣгате струнитѣ на вашата душа. Струната на душата е ми, най-горната струна, на ума — ла, на сърцето — ре, на живота — солъ. Ето първиятъ урокъ, който ще ви даде Христосъ. Много пжти се питатъ хората: „Защо Господъ ми е далъ това калпаво сърце?“ Да-ли сърцето е калпаво или ти си калпавъ! Казватъ: „Защо Господъ ми е далъ този глупавъ умъ?“ Умътъ ли е глупавъ или ти си глупавъ! „Защо е далъ Господъ този безсмисленъ животъ?“ Да-ли животътъ е безсмисленъ или ти не знаешъ защо е. Страданията — това сж законитѣ, чрѣзъ които Господъ дѣйствува за нашето развитие. Ние трѣбва да пѣемъ и свиримъ — да чувствуваме и мислимъ. Да мислишъ значи да свиришъ; да чувствувашъ значи да пѣешъ. Сега, ако двама съсѣди нагласятъ цигулкитѣ си и почнатъ да свирятъ, ще бжде много приятно. Азъ прѣди година посѣтихъ една фамилия; бащата, майката, синътъ, дъщерята — всички свирѣха; бащата взелъ цигулката, синътъ — баса и т. н.; всички иматъ съ какво да се занимаватъ. Повечето съврѣменни хора, мжжътъ, жената, дѣцата, не знаятъ да свирятъ и, като не вършатъ друго, почватъ да се биятъ. За тѣхъ, разбира се, животътъ е безсмисленъ. Христосъ казва: нагласете вашитѣ цигулки, теглете вашитѣ лжкове, научете се да свирите; като се съберете вечерно врѣме, вземете да свирите или пѣете подъ тактъ една пѣсень, че послѣ